

Írta: Terry Thomas

HOGY A GYERMEKEKET NE ÉRHESSE BÁNTÓDÁS A VELÜK DOLGOZÓKTÓL: ÚJ EREDMÉNYEK AZ EGYESÜLT KIRÁLYSÁGBAN

BEVEZETÉS

Az utóbbi tizenöt évben minden gyerekekkel dolgozót átvilágítottak az Egyesült Királyságban annak érdekében, hogy a gyerekeket megóvják az esetleges visszaéléstől, bántalmazástól. Tanárok, szociális munkások, óvónők, gondozónők és gyermekotthonban dolgozók egyaránt átestek ezen a vizsgálaton munkába állásukat megelőzően.

Az elmúlt öt évben az ellenőrzés intenzitása jelentősen nőtt, és további eszközök bevezetésével igyekeztek a gyermekek jólétét biztosítani. Minderre egy sor alapos vizsgálat, ügyészégi jelentés után került sor, melyeket azzal a céllal indítottak, hogy megelőzhessék az olyan elkövetők munkába állását, akik csak a gyerekek bántalmazásának, kihasználásának lehetősége miatt jelentkeznek az állásokra.

Ez a tanulmány a fenti vizsgálatok formáját, módját mutatja be, valamint felvázol néhány további módszert, melyet a gyerekek nagyobb biztonsága érdekében alkalmaznak.

A VIZSGÁLAT GYÖKEREI

Az első tervek a gyerekekkel dolgozók ellenőrzésére, szűrésére 1986-ban születtek a Belügyminisztérium, az Egészségügyi Minisztérium és az Oktatási Minisztérium együttműködésében. A három minisztérium adminisztratív szabályokat dolgozott ki, melyet körbeküldött az összes helyi önkormányzatnak. Ebben vázolták, hogy a helyi önkormányzatoknak a jövőben, tanárok, szociális munkások és más, gyerekekkel kapcsolatba kerülő szakemberek alkalmazásakor bele kell tekinteniük a helyi bűnügyi nyilvántartásba és ellenőrizniük kell a jelentkezőket.

Az Egyesült Királyságban 52 helyi rendőrkapitányság van, saját rendőrfőkapitánnyal és helyi rendőri szervezettel. A rendőrség a Belügyminisztérium alá tartozik, de egy-két speciális nemzeti kérdéstől eltekintve a szervezet alapvetően decentralizált. Az egyik nemzeti szintű rendőrségi szolgáltatás a Rendőrségi Nemzeti Adatbank, melyben megtalálható az ország teljes bűnügyi nyilvántartása. Ehhez mind az 52 kapitányság hozzáfér. Az eredeti ötlet szerint az összes helyi rendőri szervnek kapcsolatot kellene teremtenie egymással annak érdekében, hogy az állásra jelentkezőknek utánanézzenek a bűnügyi nyilvántartásban, nehogy olyasvalakit vegyenek fel, akinek korábbi tettei lehetetlenné teszik, hogy gyerekekkel kerülhessenek munkájuk során kapcsolatba. Alapvetően az a gondolat állt e mögött, hogy a múltbeli viselkedés (bűnügyi nyilvántartásba vétel formájában) a jövőbeli viselkedés legpontosabb előrejelzője, mutatója.

1986-tól kezdve a rendőrség a helyi önkormányzatok, egészségügyi és oktatási szervezetek rendelkezésére bocsátotta a bűnügyi nyilvántartás adatait. 1994-ben a vizsgálatot kiterjesztették az önkéntes szektorban dolgozó szociális munkásokra is. Egy 1993-as vizsgálat szerint körülbelül 665 000 gyerekekkel dolgozó ellenőrzését hajtották végre ebben a rendszerben, és ez a szám ma is nagyjából változatlan.

Más európai és észak-amerikai országok is rendelkeznek hasonló gyakorlattal, bár némelyikben inkább a „megbízhatósági igazolást” részesítik előnyben a teljes bűnügyi

adattár nyilvánosságra hozásával szemben. Az Egyesült Államokban a megközelítés államonként változik, de mindenhol a büntetőjogi nyilvántartás felfedésén alapul.

A rendszert sok kritika érte amiatt, hogy a vizsgálatok minősége meglehetősen eltérő egymástól, attól függően, hogy ki bírálja el az eredményeket. Egy további észrevétel szerint a színes bőrű embereket hátrányos megkülönböztetés éri a rendőrségi és ügyészségi eljárások során, így később másodlagos diszkrimináció áldozataivá válhatnak a munkahelyekről való kizáratás során. A bűnügyi nyilvántartások ellenőrzésének más kritikásai szerint az eredmény egyfajta hamis biztonságtudat, melynek eredményeként a gyerekekkel dolgozók munkaadói kevésbé figyelnek oda; a potenciális munkavállalók szempontjából pedig társadalmi kirekesztéshez vezethet és akadályozhatja az elhelyezkedést.

A kritikák ellenére a kormányzat úgy döntött, tovább erősíti a bűnügyi nyilvántartás felfedésének mechanizmusát.

AZ 1997-ES RENDŐRSÉGI TÖRVÉNY, ÉS A BŰNÜGYI NYILVÁNTARTÓ IRODA

Az 1986-ban bevezetett ellenőrzési szabályzat utánkövetésének eredményeként a Kormányjavaslatot tett a feltárási eljárás privatizálására a munkáltatók által. Ennek érdekében hozta létre a Bűnügyi Nyilvántartó Irodát. Az 1997-es Rendőrségi Törvény lehetővé tette, hogy az Iroda három szinten is adatokat szolgáltatson a munkáltatóknak:

Alapvető adatok kiadása – minden dolgozóra nézve, bármilyen állásban.

Általános adatok kiadása – munkavállalókra nézve, akik nehéz helyzetű emberekkel dolgoznak, pl. idős emberekkel, fogyatékkal élőkkel.

Teljes körű adatkiadás – a gyerekekkel dolgozók ellenőrzésének megfelelő eljárás.

A Belügyminisztérium 1997-ben kezdett hozzá a liverpooli Bűnügyi Nyilvántartó Iroda felállításához. A két új irodaházban több mint 1000 ember dolgozik azon, hogy a jövőben gördülékeny legyen a bűnügyi nyilvántartáshoz való hozzáférés, a helyi rendőri szervek pedig örömmel üdvözölték, hogy ezt a feladatot levették a vállukról. A Rendőrségi Nemzeti Adatbankot egyszerűen hozzáférhetővé tették a Bűnügyi Nyilvántartó Iroda számára.

Ezen teljes körű adatkiadási szolgáltatás igénybevételére 2001 szeptemberétől lesz lehetőségük azoknak a gyerekekkel foglalkozókat munkáltatóknak, akik „előfizettek” a Bűnügyi Nyilvántartó Iroda szolgáltatásaira. Az egyszeri regisztráció egy 13000 forintnak megfelelő összeg és minden egyes keresés a nyilvántartásban 5000 forintnak megfelelő összegbe kerül. Ennek célja, hogy az iroda önfenntartó legyen. Az önkéntes alapon működő szervezeteknek nem kell díjat fizetnie. A regisztrálni kívánó szervezeteknek alá kell írniuk egy együttműködési megállapodást, melynek értelmében – többek között – kötelesek kiadni hivatalos álláspontjukat az ex-elkövetők foglalkoztatására nézve, garantálni az általuk megszerzett személyes információk titokban tartását és biztonságos kezelését. Az együttműködési szabályok be nem tartása büntetőeljárást von maga után.

MÁS INFORMÁCIÓ-FORRÁSOK

A bűnügyi nyilvántartásban való szereplés hiánya nem az egyetlen feltétele annak, hogy valaki alkalmas-e a gyerekekkel való munkára. Legalább még háromféle fontos információforrást kell megemlíteni:

Egyéb rendőrségi információ: ide tartozik minden, ami nem jogerős ítélet, de gyanúsítások, feljelentések gyerekekkel szemben elkövetett bűntettekért, ahol ha ítélet nem

is született, de súlyos kétségek maradtak. Mindez szintén nyomós ellenérv lehet a gyerekekkel folytatott munkára alkalmazás ellen.

Az Egészségügyi Minisztérium adatnyilvántartása: olyan esetekről, amikor egy gyerekekkel dolgozó felmondott vagy elbocsátották azért, mert veszélyeztetett egy gyereket. Ők akkor is nyilvántartásba kerülnek, ha nem kerül sor büntetőeljárásra. Ezt a nyilvántartást a Gyermekvédelmi Törvény Adatnyilvántartásának keretében vezetik, miután 1999-ben a törvény jogi erőre emelte a korábban informális státuszt.

Az Oktatási és Munkaügyi Minisztérium az előbbihez hasonló nyilvántartást vezet, csak pedagógusokról. Szintén a Gyermekvédelmi Törvény emelte jogszabályi szintre.

Ez a három adatbázis is hozzáférhető a Bünygyi Nyilvántartó Iroda számára, hogy semmiféle fontos információ ne kerülje el a munkáltatót. Annak a személynek, aki a (b) vagy (c) pontban felsorolt listák egyikére került, joga van értesülni erről, és fellebbezni a nyilvántartásba vétel ellen. Az (a) pontban leírt információ létezéséről nem feltétlenül tudnak az érintettek. Az 1986-ban létrehozott rendszernek megfelelően lehet hozzájutni, bár ez mindig meglehetősen ellentmondásos információ marad, hiszen erősen szubjektív lehet, és az állásra jelentkező esetleg nem is tud a létezéséről.

A liverpooli központú Bünygyi Nyilvántartó Iroda lesz a jövőben az a hely, ahonnan a teljes körű vizsgálatra vágyó munkáltatók minden szükséges adatot megkaphatnak, hozzáférve a Rendőrségi Nemzeti Adatbankhoz, az összes kormányzati nyilvántartáshoz, és kérhetnek információt bármelyik helyi rendőri szervezettől. Az így összegyűjtött információcsomagot továbbítják a regisztrált munkáltatóknak, akik kifizették az előírt díjat. Az alapvető és az általános adatok nem alkotnak ilyen kiterjedt csomagot, a teljes körű vizsgálat a leginkább részletekbe menő, hiszen ennek feladata, hogy a gyerekek alapvető biztonságát garantálja.

EGYÉB ÚJ VIZSGÁLATI MÓDSZEREK

A munkavállalás előtti vizsgálatok további erősítése érdekében új módszereket vezettek be. Ma már lehetséges olyan jogi korlátozásokat bevezetni egyes személyek esetében, hogy már gyerekekkel végzendő munkára való jelentkezésük is bűncselekménynek számít.

1996-ban a Belügyminisztérium törvényjavaslatot terjesztett elő, hogy bizonyos embereket megakadályozzanak az ilyen munkára jelentkezésben is. Ugyanakkora korlátozás bevezetése bonyolultabbnak bizonyult, mint azt eredetileg képzelték, és két 1997-ben és 1998-ban történt újabb próbálkozás után végül a 2000-es Büntetőjogi és Bírói Szolgáltatásokról szóló törvény vezette be.

2001. január 1-től, ha a büntetőbíróság valakit több mint 12 havi szabadságvesztésre ítél gyerek sérelmére elkövetett bűncselekményért, lehetősége van korlátozó végzés alá helyezni, melynek értelmében a büntetés letöltése után nem jelentkezhet gyerekekkel végzendő munkára, és ha mégis megteszi, már azzal újra bűncselekményt követ el. Másfelől az a munkáltató, aki gyerekekkel végzendő munkára alkalmaz valakit, akit a bíróság korlátozó végzés alá helyezett, szintén bűncselekményt követ el, és öt évig terjedő szabadságvesztéssel sújtható.

A korlátozó végzés az ítélet része, és mint ilyen, azonnal kiderül a Bünygyi Nyilvántartó Iroda számára.

A 2000-es Büntetőjogi és Bírói Szolgáltatásokról szóló törvény új jogi lehetőségekkel ruházta fel az Egészségügyi, Oktatási és Munkaügyi Minisztériumok államtitkárait is: az ő listáikon szereplőket nekik kell korlátozó végzés alá helyezniük, mely rendelkezés egyenértékű a büntetőbíróságokéval.

Mindazok, akik a korlátozó végzés hatálya alá estek folyamodhatnak annak feloldásáért, de csak 10 év elteltével, és ekkor is rájuk hárul annak felelőssége, hogy bizonyítsák: körülményeik megváltoztak, és többé nem jelenthetnek veszélyt a gyerekekre nézve.

A VÁLASZTHATÓ ÉS A KÖTELEZŐ KIZÁRÁS

Az Egyesült Királyság kormánya két szinten határozta meg a munkára jelentkezők átvilágítását. Két vizsgálati blokkot hoztak létre annak érdekében, hogy a nem megfelelő emberek ne juthassanak olyan állásokhoz, ahol lehetőségük lenne gyerekeket bántalmazni, zaklatni. Ez a rendszer valószínűleg Európa-szerte a legkiterjedtebb vizsgálat.

1. A választható blokk

A rendszer ezen része az 1986 óta érvényben levő eljárás frissen módosított változata, melyben a Bűnügyi Nyilvántartó Iroda fogja felváltani a korábbi helyi vizsgálatokat. A gyerekekkel dolgozókra a teljes körű átvilágítás szabályai érvényesek. Ezt a blokkot azért nevezik mégis választhatónak, mert ebben az esetben a munkáltató joga eldönteni, hogy a birtokába került információk alapján alkalmazza-e a jelentkezőt, vagy nem. Van olyan információ, ami majdnem minden esetben a pályázó elutasítását jelenti, de mivel lehetnek olyan bírósági ügyek, ahol nem egyértelmű, hogy gyerekek is érintettek az áldozati oldalon, a munkáltatónak marad némi mérlegelési lehetősége.

2. A kötelező kizárás

A rendszer másik blokkjában nincs helye mérlegelésnek. Az olyan pályázók, akik korlátozó végzés hatálya alá esnek, már a jelentkezéssel új bűncselekményt követnek el, ahogy az is, aki mégis foglalkoztatja őket.

A rendszer ezen két része hivatott garantálni, hogy olyan embereket vegyenek fel gyerekekkel való munkára, akik valóban alkalmasak rá. A továbbiakban olyan módszereket tárgyalunk, melyek célja ugyancsak a gyerekek védelme, ha nem is feltétlenül a munkavállalás előtti pillanatban.

EGYÉB MÓDSZEREK A GYEREKEK VÉDELMEÉRE

Itt négy kezdeményezést fogunk bemutatni: a szexuális bűncselekmények elkövetőinek nyilvántartását, a „visszaélés a bizalommal” büntettét, minden szociális területen dolgozó regisztrálását, és az új foglalkoztatást kizáró végzést veszélyeztetett, sérülékeny felnőttekkel dolgozó munkavállalók esetében.

a) A szexuális bűncselekményeket elkövetők nyilvántartása A szexuális bűncselekményt elkövetőkről szóló 1997-es törvény bevezette az elkövetők kötelező nyilvántartását. Ennek értelmében az elkövetők büntetésük letöltése után is kötelesek lakcímük vagy nevük minden változását bejelenteni a rendőrségen annak érdekében, hogy mindig könnyen megtalálhatóak legyenek. Az elkövetőnek adott ideig együtt kell működnie ezzel a fokozott ellenőrzéssel, az idő a tett és az ítélet súlyosságától függ. Az együttműködés megszegése szabálysértési bírságot, de akár szabadságvesztést is vonhat maga után.

A szexuális bűncselekményeket elkövetők nyilvántartásának ötletét Amerikából importálták az Egyesült Királyságba, és egyedül Írországból alkalmazzák még Európában. Az első vizsgálatok azt mutatják, hogy elég magas az együttműködési arány, azt azonban

még korai lenne megmondani, hogy milyen hatékony lesz ez a módszer a további bűncselekmények megelőzésében.

Ez a nyilvántartás nem járul hozzá közvetlenül ahhoz, hogy megvédje a gyerekeket a velük dolgozóktól, viszont fontos eszköze az adatok folyamatos frissítésének. A Bűnügyi Nyilvántartó Iroda értesülni fog arról, ha valaki felkerül erre a regiszterre.

b) A bizalommal való visszaélés tette

Egy 1998-ban felállított minisztériumok közötti munkacsoport azt a feladatot kapta, hogy dolgozza ki a bizalommal való visszaélés büntettének tartalmi feltételeit. Ennek célja az volt, hogy megvédje a gyerekeket, fiatalokat az olyan dolgozók általi bántalmazástól, akik átjutottak a munkavállalás előtti vizsgálaton.

Bizalommal való visszaélést követ el az a felnőtt munkavállaló – tanár, szociális munkás stb. – aki szexuálisan közeledik a gyerekhez, akivel dolgozik, még akkor is, ha a gyerek betöltötte azt a kort (ez az Egyesült Királyságban 16 év), amikortól a beleegyezésével történő szexuális tevékenységért nem vonható felelősségre a partner. Ezek a kapcsolatok, bár nem ütköznek hatályos törvénybe, a tervek szerint a jövőben bűncselekmények lesznek, és olyan esetekben, amikor egy gyerek és egy fölötté felügyeletet gyakorló létesít kapcsolatot, a gyerek beleegyezési joga 16 helyett csak 18 éves kora után érvényesülhet majd vagy akkor, amikor a felügyelet megszűnik.

A bizalommal való visszaélés kategóriájáról folytatott vita szorosan összefonódott azzal az ezzel párhuzamosan zajló kérdéssel, hogy leszállítható-e a homoszexuális kapcsolatba való beleegyezés korhatára. Akkoriban ehhez 18, míg a heteroszexuális kapcsolathoz 16 évesnek kellett lenni. Az Egyesült Királyság kormányának a Strasbourgi Európai Emberi Jogi Bíróság előtt kellett felelnie fiatal homoszexuális férfiak vádjaira, akik szerint a korhatárnak egyeznie kellene homoszexuálisok és heteroszexuálisok esetében. Az Emberi Jogi Bíróság egyetértett ezzel, a kormány pedig ígéretet tett, hogy a legközelebbi adandó alkalommal' azonos szintre hozza majd a korhatárokat. Az ezt ellenzők egyik érve volt, hogy a korhatár leszállításával visszaélhetnek azok a tanárok és más gyerekekkel dolgozók, akik közeledni akarnak a gyerekekhez – ezért hozták létre a bizalommal való visszaélés kategóriáját.

A fent említett 2000-es törvény egységesen 16 éves korban állapította meg a szexuális kapcsolathoz való hozzájárulás korhatárát és bevezette a bizalommal való visszaélés büntetőjogi kategóriáját. Ez utóbbi értelmében bűncselekményt követ el az a 18. életévét betöltött személy, aki bármiféle szexuális kapcsolatot létesít olyan 18 évnél fiatalabbal, akivel „bizalmi kapcsolatban” áll. Ilyennek számít a kapcsolat, ha a gyerek:

- nappali tagozatos tanuló,
- jogi felügyelet alatt áll,
- gyermekvédelmi gondoskodásban részesül (nevelőszülőknél, gyermekotthonban, vagy más intézetben él).

A bizalommal való visszaélés tette öt évig terjedhető szabadságvesztéssel, illetve korlátlan pénzbüntetéssel sújtható. Ilyen értelmű jogerős ítélet egyszerre jelenti a szexuális bűnelkövetők nyilvántartásába vételt.

c) Szociális munkások kamarája

A 90-es évek eleje óta foglalkoztak a gondolattal, hogy a szociális munkások részére regisztrációs rendszert hozzanak létre. Végül 2000-ben, a gondozás minőségét szabályozó törvény előírta az Általános Szociális Gondozási Tanácsot. A Tanács feladata lesz, hogy garantálja a szociális szolgáltatások igénybevevőinek érdekeit és jólétét, a köz bizalmát. Ennek módja pedig, hogy nyilvántartást készítenek a munkaerőpiacon szereplő összes

szociális munkásról, gyakorlati útmutató kiadványokat adnak közre szociális munkásoknak, és az őket foglalkoztatóknak, képzéseket és továbbképzéseket szerveznek, és a szociális munkások alapképzését két évről háromra növelik.

A szociális munkások nyilvántartása, melyet 2002-től vezetnek majd be, új lehetőséget teremt annak megelőzésére, hogy az arra alkalmatlan emberek gyerekek közelében dolgozzanak, illetve arra, hogy eltávolítsák ezekből a munkakörökből mindazokat, akik nem felelnek meg az elfogadhatóság kritériumainak. A Tanács jogköre lesz, hogy elutasítsa a felvételt, illetve, hogy törölje a kamarai tagságot. A fellebbezések esetére háromtagú bizottság ül majd össze.

d) Korlátozó végzés sérülékeny helyzetű felnőttekkel dolgozók esetében

A gondozás minőségét szabályozó törvény lehetővé tette azt is, hogy egyes személyeket eltiltsanak a sérülékeny helyzetű felnőttekkel folytatott munkától is. A gyakorlat hasonlatos a gyerekekkel foglalkozókéhoz, ahogyan a fellebbezési eljárás is. A Bűnügyi Nyilvántartó Iroda ezekhez a listákhoz is hozzáfér majd. A sérülékeny helyzetben levő felnőttek helyzetét rendező törvényt 2002 áprilisában fogják bevezetni.

ZÁRSZÓ

Az utóbbi öt év során a brit kormány intézkedések széles tárát vezette be azt igazolandó, hogy komolyan fel kívánja venni a harcot azzal a fenyegetéssel és veszéllyel, amit néhány felnőtt viselkedése jelent a gyerekekre nézve. Csak a törvények szintjén, 1997-ben megalkotta a szexuális bűncselekmények elkövetőiről és a rendőrségről szóló törvényt, 1999-ben a gyerekek védelméről szólót, 2000-ben pedig a gondozás minőségét biztosító, a büntetőjogi, és a nemi erkölcs elleni bűncselekményekről szóló jogszabályokat.

Ezek némelyike kifejezetten azzal a céllal született, hogy a gyerekekkel dolgozók előéletének vizsgálatát fejlesszék, mások a gyerekek biztonságát hivatottak garantálni, megint mások pedig általánosságban, a közösség védelme érdekében születtek. Ezek az erőfeszítések, bár hatásosságuk még nem igazolható, kifejezik azt a politikai szándékot, hogy biztonságosabb környezetet teremtsenek a gyerekek számára.

Természetesen – ahogyan azt már jeleztük is – van ennek a rendszernek is néhány árnyoldala, és új munkatársak felvételekor soha nem lehet kizárólagosan a bűnügyi nyilvántartás áttekintésére támaszkodni, a hatékony interjúzás mindig fontos tényező marad. További probléma a munkaerő-áramlás, különösen olyan országokból, ahol nem vezetnek ilyen nyilvántartást.

E mellett jól látható, hogy ezek a gyermekvédelmi technikák egyre inkább eltolódnak afelé, hogy személyes információ válik elérhetővé különböző adatbankok, listák, regiszterek segítségével. Ez hangsúlyozottan felhívja a figyelmet arra, hogy nagyon fontos az adatok tárolásának és kezelésének minősége: hogy a megfelelő információ jusson el a megfelelő emberhez a megfelelő időben.

Azt, hogy ezek az új módszerek sikerrel járnak-e a gyerekek biztonságának növelésében az óvodákban, iskolákban, gyerekintézményekben, és a közösségben általában – csak az idő mutatja majd meg.

Egy sor nagyszabású vizsgálat előzte meg a fenti tanulmányban bemutatott, egyre szigorúbb lépéseket. A kutatások arra a szomorú eredményre jutottak, hogy az intézetekben élő, illetve egyes intézményekben hosszabb-rövidebb időre elhelyezett gyerekek biztonsága és védelme semmilyen értelemben nem valósul meg, és sajnos nagyon gyakori, hogy a gyerekeket ezeken a helyeken is elhanyagolás, valamint rendszeres érzelmi, fizikai, illetve szexuális bántalmazás éri. Ekkor a döntéshozók elkezdték kidolgozni azokat a jogszabályi és szakmai garanciákat, melyek biztosíthatják, hogy a gyerekeket több bántódás ne érje, csak

olyanok foglalkozzanak velük, akik alkalmasak erre a munkára. Természetesen e cél elérését távolról sem csak a bünygyi nyilvántartás szigorú nyomon követése biztosíthatja. Rengeteg más összetevője van annak, hogy valaki alkalmas-e a gyerekekkel végzett munkára, és sokféle módon lehet ezt eldönteni. Egy későbbi számunkban szeretnénk ezzel a kérdéssel részletesebben foglalkozni, ezért tisztelettel kérjük a kedves kollegákat, írják meg gondolataikat, tapasztalataikat: mitől függ, jó lesz-e valaki a szociális munkában, a gyermekvédelemben, hogyan lehet ezt mérni, és mit lehet tenni annak érdekében, hogy az legyen?

Válaszaikat – melyekből később összeállítást közlünk majd – várjuk lapunk szerkesztőségébe:

Cím: Család, Gyermekek, Ifjúság Egyesület 1537 Budapest, Pf. 417.

Terry Thornas Fordította: Neményi Eszter